

Redactioneel: Meanderen

Inleiding-theorie-methodologie-resultaten-conclusie. Een trits van vijf die iedere wetenschapper kan dromen. Negen van de tien artikelen in internationale tijdschriften hebben deze vorm en de meeste scripties volgen grofweg deze volgorde. Structuur geeft houvast aan lezer én schrijver. Complexe materie wordt op een overzichtelijke manier gepresenteerd. Bij het lezen van een wetenschappelijk artikel kun je bovendien snel en efficiënt te werk gaan. Wanneer je meer wilt weten over een methode volstaat lezing van sectie twee, terwijl nieuwsgierigheid naar de bevindingen van het onderzoek wordt bevredigd in het vierde gedeelte.

Het redactioneel, waarmee AGORA al jaren haar nummers begint, heeft deze vorm bepaald niet. Het kronkelt langs verschillende onderwerpen. Meanderen, in de woorden van onze fysisch-geografische collega's. Waarbij een rivier niet de kortste route door het landschap kiest, zoals je op grond van zwaartekracht zou verwachten, maar door een wisselwerking van stroomsnelheid en sedimenten een slingerend patroon aanneemt. Voorliggend redactioneel gaat niet recht op het doel af – léés dit magazine! – maar doet onderweg verschillende onderwerpen aan.

Dit stukje heeft een aantal ingrediënten. Omdat het de eerste pagina van het nummer is, moet het uitnodigen tot verder lezen. Dus geen ingewikkeld citaat van een Franse filosoof, maar een aansprekend voorbeeld. Daarnaast moet er iets over het thema (in dit geval Groene ruimte) worden verteld. Ik zou bijvoorbeeld kunnen uitweiden over hoe lekker ik het vind om zomers languit in het park te liggen. Iets waar de meeste lezers zich vermoedelijk mee kunnen identificeren. Maar dat is wel erg dun voor een populair-wetenschappelijk magazine. Dus parkeer

ik het onderwerp even en kom er in de conclusie op terug. Er moet in dit redactioneel namelijk ook nog een reflectie over AGORA. Welke keuzes maken we als redactie en waarom?

Artikelen in AGORA hebben over het algemeen niet de vorm van bovengenoemde vijftrapsraket. Hiervoor zijn twee redenen. Ten eerste is er niet de ruimte om in een artikel van vier pagina's alle vijf de elementen uit te lichten. Er is focus nodig. De nadruk ligt in de artikelen op de *juicy parts*: resultaten en conclusie. Ten tweede neemt een duidelijke structuur een lezer weliswaar bij de hand, het maakt een artikel ook voorspelbaar en saai. Op een druilerige zondagmiddag moet AGORA je verrassen en meeslepen, niet alleen informeren. Een uitdaging die we in toenemende mate proberen aan te gaan met behulp van beeldmateriaal zoals fotoreportages en dit keer voor het eerst een infographic op de achterzijde.

Voorgaande zin zou dit stukje kunnen afsluiten, ware het niet dat ik het thema nog steeds niet heb behandeld. Gelukkig biedt de meanderanalogie uitkomst. Deze AGORA gaat in op nieuwe vormen van beheer en sturing in de stedelijke groene ruimte. Er is een verschuiving zichtbaar van een sterke, sturende overheid naar lokale en spontane vormen van organisatie met een waaier aan belanghebbenden. Onvoorspelbare processen met creatieve oplossingen. Zonder vastomlijnde structuren, maar als een meanderende rivier. Geïnteresseerden doen er goed aan zich de komende pagina's door de verschillende dimensies van groene ruimte te laten meevoeren. Ofwel: léés dit magazine!

Peter Pelzer, Hoofdredacteur AGORA

Foto: Brian Gratwicke